

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger, at der vil fremkomme et Produkt, som ikke er til at skelne fra Smør, maa han slet ikke tillægge Emballagen og Mærkningen og alle de øvrige Kontrolforanstaltninger den mindste Betydning, og saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde sige rent ud, at saadan ser han paa det. Thi hvis han tror, at de Folk, der har med Fremstillingen og Forhandlingen og Eksporteringen af Smør herhjemme fra at gøre, i den store Almindelighed handler redeligt, saa har man altsaa ikke behøvet at opretholde en saa antikveret Bestemmelse som Forbudet mod Farvning af Margarine for at sikre det danske Smørs Renommé. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det Foredrag, han her holdt, kom — jeg havde nær sagt: ligesom et vist Dyr i et Spil Kegler. Det kom, efter at Debatten for saa vidt var færdig, og efter at ogsaa de Betragtninger eller i hvert Fald de Synsmaader, det ærede Medlem fremsatte, var fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Men jeg maa indrømme, at det ærede Medlem Hr. Ulrich naaede langt højere. Det maa være svært at skulle staa fast som den standhaftige Tinsoldat paa de antikverede Standpunkter, som Samtiden er løbet fra, naar man skal gaa saa dybt ned i sin Agitation, at man retter den Beskyldning mod en Industri, om hvilken man selv siger, at den har udviklet sig til at fremstille et fortrinligt Produkt, at naar dens Indehavere faar Lov til at farve deres Produkt, vil der altid blandt dem være nogle store Kæltringer, der benytter det ringest mulige Raa-materiale og handler efter en saa daarlig Forretningsmoral, at den er i Modstrid med den Forretningsmoral, der siger, at jo bedre Produkt man fremstiller, desto bedre Afsetning faar man. Jeg tror ikke, der er ret mange af dette høje Tings Medlemmer, som vil lade sig paavirke af en saadan Argumentation.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at i en Del af det Foredrag, som det ærede Medlem, vedrørende hvad Skade det kunde gøre vor Smørekspert, at vi ophævede Farvningsforbudet, byggede det ærede Medlem paa Hollands Erfaringer i saa Henseende. Men der byggede det ærede Medlem paa akkurat det samme Fejlsyn som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, idet nemlig Holland ikke pludselig har givet sig til at farve Margarine og saa holdt op igen og derved faaet

sin Fejl rettet; Holland har altid farvet Margarine og farver stadig Margarine, men dets Fejl er, at det tillod Eksport af Smør, som var forfalsket med Margarine.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich kom med en anden Udtalelse, som jeg finder saa selvmodsigende, at jeg ikke forstaar, han kan have noget imod at gaa med til Farvningsforbudets Fjernelse. Det ærede Medlem udtalte nemlig: Det er min sikre Overbevisning, at vi i 1905, da vi indførte et Røbestof, kunde have ophævet Farvningsforbudet; men da vi ikke gjorde det den Gang, har vi nu forpasset Tidspunktet, og ophæver vi det nu, betyder det en Fare for vort Land. Men hvis det, at vi ophæver det nu, betyder en Fare for vort Smør, netop idet vi ophæver det, maa det ogsaa have betydet en Fare for vort Smør, hvis vi havde ophævet det et andet Aar. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan faa det til at rime, at fordi Aars-tallet er forandret, skulde Farvningsforbudets Ophævelse have en helt anden Betydning.

Ulrich: Jeg skal sige til den sidste ærede Taler, at dette er jo ganske naturligt. Naar jeg sagde, at man i 1905 kunde have ophævet dette Farvningsforbud, var det, fordi man da satte noget andet i Stedet. Men er der nogen af de ærede Medlemmer her, som har foreslaaet at sætte noget andet i Stedet for det Farvningsforbud man stryger? Mig bekendt ikke. Og deri rummes Faren. Jeg sagde udtrykkelig, at den Gang man indførte Bestemmelsen om et Røbestof, kunde man sikkert have strøget Farvningsforbudet, for da kunde der altsaa være kommet noget andet lige saa godt i Stedet. Men nu vil man stryge en Bestemmelse, som har været gældende i saa mange Aar, uden at sætte noget andet i Stedet, og saa er Grundlaget til Stede for den Mistænkeliggørelse, som vil komme. Kan det ærede Medlem eller andre, som er Tilhængere af dette Lovforslag, finde paa noget andet at sætte i Stedet for det, de tager væk, saa kan vi forhandle derom; det tror jeg i allerhøjeste Grad vil gavne Sagen (Afbrydelse.) Ja, jeg vil indrømme, at Landbrugsministeren skal have Lov til at bære det Ansvar, han har for, at det er ham, som har fremsat dette Lovforslag her paa Tingets Bord. Men det Ansvar, jeg tildelte det ærede Medlem af Landstinget Hr. Madsen-Mygdal, var Ansvaret for, at han havde vendt Partiet Venstre, og Landbrugsministeren maa ikke tro, at jeg tillægger ham en saa stor Indflydelse, at han kunde præstere dette Kunststykke.